دریچه

گزارش «شهروند» از آمار مرگ‌ومیر کودکان تازه متولدشده

بگذارید تنها یک روز زندگی کنند!

شهروند| در طول ۲۵ سال گذشته، جهان در حفظ زندگی کودکان پیشرفت چشمگیری داشته است. میزان مرگ‌ومیر کودکان در سال‌های ۱۹۹۰ تا ۲۰۱۶، ۶۲درصد کاهش و مرگ‌ومیر کودکان زیر ۵ سال از ۷/۷میلیون به ۶/۵میلیون کاهش یافته‌است.

گزارش جدیدی در سال۲۰۱۷ از یونیسف و شرکای آن در بین سازمان‌های مرتبط به کودکان برآورد کرده‌است که میزان مرگ‌ومیر کودکان نشان می‌دهد مرگ‌ومیر کودکان و نوزادان در سراسر جهان بسیار زیاد است. علاوه بر برآورد جهانی مرگ‌ومیر کودکان زیر پنج سال، گزارش نخستین‌بار شامل برآوردی در مورد مرگ‌ومیر کودکان ۵ تا ۱۴ ساله هم شد.

داده‌ها نشان می‌دهند که میزان مرگ‌ومیر نوزادان به سرعتی که مرگ‌ومیر کودکان یک تا پنج ساله کاهش می‌یابد، کمتر نخواهد شد. در نتیجه نوزادان هر سال با افزایش میزان رو به رشد مرگ‌ومیر مواجه خواهند شد. در سال ۲۰۱۶، ۷۰۰۰ نوزاد تازه متولد شده از دنیا رفتند. مرگ‌ومیر نوزادان تازه متولدشده ۴۶درصد از کل مرگ‌ومیر کودکان را تشکیل می‌دهد که این رقم از سال ۲۰۰۰، ۴۱درصد افزایش داشته است. اکثر این مرگ‌ومیرها کاملا قابل پیشگیری هستند. نارسایی زودرس، عوارض ناشی از زایمان و عفونت‌هایی مانند سپسیس، پنومونی، قاعدگی و اسهال یکی از علل اصلی است که می‌تواند با راه‌حل‌های ساده و مقرون به صرفه درمان و پیشگیری شود؛ اما این کودکان به دلیل محیطی که در آن متولد شده‌اند، می‌میرند؛ چه یک خانواده فقیرنشین و حاشیه‌نشین یا کشور تحت تأثیر درگیری باشد. از همه بی‌عدالتی‌های این دنیا، این شاید بزرگترین آنها باشد: کودکان در فقیرترین خانوارهای فقید تقریبا دو برابر احتمال مرگ پیش از پنج سالگی را نسبت به خانوارهای ثروتمند دارند. این مرگ‌ومیر همچنین از لحاظ جغرافیایی هم در مناطق خاصی متمرکز است، اکثریت آنها در دو منطقه جنوب آسیا و کشورهای جنوب صحرای آفریقا اتفاق می‌افتند.

خبر خوب این است که پایان‌دادن به مرگ نوزادان تازه متولد شده در طول عمر خود قابل پیشگیری و ممکن است. با هماهنگی و همکاری بین سیاستگذاران، متخصصان در کسب‌وکار، کارکنان حوزه مراقبت‌های بهداشتی، جوامع و خانواده‌ها، ما می‌توانیم با یکدیگر همکاری کنیم تا مراقبت‌های بهداشتی را با کیفیت و مناسب برای مادر و کودک فراهم کنیم.

Let them live just one day!

Over the past 25 years, the world has made significant progress in saving young children's lives. The rate of child mortality fell 62 per cent from 2016–1990, with under-five deaths dropping from 12.7 million to 5.6 million.

But this progress has not been universal.

A new report from UNICEF and its partners in the Inter-Agency Group for Child Mortality Estimation (IGME), Levels and Trends in Child Mortality: Report 2017 shows the full scope of child and newborn mortality across the world. In addition to global estimates for under-five, infant and newborn mortality, the report for the first time contains estimates on mortality among children aged 14-5.

The data reveal that the rate of newborn deaths is not decreasing as quickly as that of children aged one to five. As a result, newborns account for a growing proportion of child deaths with each passing year.

In 2016 alone, 7,000 newborn babies died every day. Newborn deaths made up 46 per cent of all child deaths, an increase from 41 per cent in 2000.

Most of these deaths are entirely preventable. Prematurity, complications during labor and birth, and infections like sepsis, pneumonia, tetanus and diarrhea are among the leading causes – all of which can be treated or prevented with simple, affordable solutions.

But these children are also dying because of who they are and the environment they were born into – whether it be an impoverished family, a marginalized community or a country consumed by conflict.

Of all society's injustices, this is perhaps the greatest: Children in the poorest households are nearly twice as likely to die before the age of five than those from the richest. These deaths are also concentrated geographically, the majority taking place in just two regions: southern Asia and sub-Saharan Africa.

The good news is that ending preventable newborn and child deaths is possible – within our lifetime. With a concerted, coordinated effort among policymakers, businesses, healthcare workers, communities and families, we can work together to provide affordable, quality healthcare for every mother and child.

به بهانه برگزاری نخستین دوره ارزیابی سوانح

گام مهم در «امداد»

- برای نجات جان آدم‌هایی که زندگی‌شان به خطر افتاده، سوانح را ارزیابی کنیم
- مدیرعامل هلال گیلان: باید به صورت جدی به ارزیابی سوانح در حوادث پرداخته شود
- مسئول دبیرخانه ارزیابی کشوری هلال: عدم ارزیابی سوانح باعث کاهش سطح امدادرسانی در حوادث شده است

شهروند| از آن به‌عنوان یکی از گام‌های مهم در مدیریت امدادونجات یاد می‌شود؛ گام مهمی که می‌تواند منجر به نجات جان بسیاری از آدم‌ها شود. می‌بینید؟! صحبت از «جان آدم‌ها» است. پس ارزش دارد که به این گام مهم بپردازیم. ارزیابی سانحه یکی از نخستین اقداماتی است که پس از وقوع سانحه و در مرحله پاسخگویی ناگزیر از انجام آن هستیم، چراکه همه اطلاعاتی که برای کنترل، تدبیر و برنامه‌ریزی سانحه بدان نیاز داریم، در فرآیند ارزیابی فراهم می‌آید. باید گفت که در واقع بدون ارزیابی سانحه اتخاذ تصمیمات بر مبنای داده‌های ناقص و اطلاعات محدود، پاسخگویی به سانحه را بشدت تحت‌تاثیر قرار خواهد داد. عملیات پاسخگویی به بحران بدون ارزیابی، همیشه یک عملکرد و نتیجه ضعیف را به دنبال خواهد داشت.

عکس: جام جم

یک وظیفه دشوار

از فرآیند ارزیابی سانحه تعاریف متعددی ارایه شده است: ارزیابی یک وظیفه دشوار و قاطع مدیریتی است که به‌طور مستقیم در تصمیم‌گیری موثر، برنامه‌ریزی و کنترل به منظور انجام اقدامات (پاسخگویی) منسجم کمک می‌کند. مورد دیگر ارزیابی سانحه را به‌طور کامل‌تر فرآیند بررسی اثرات سانحه، نیازهای فوری، تمهیدات لازم در عملیات اضطراری برای حفظ زندگی بازماندگان و تامین تسهیلات مناسب و ضروری و توسعه تعریف می‌کند. در هر حال ارزیابی یک جزء حیاتی برنامه‌ریزی و اجرای پاسخ است. ارزیابی فراگرد جمع‌آوری، تطبیق و آنالیز اطلاعات در خصوص سانحه و پیآمدهای آن است. همچنین ارزیابی اطلاعاتی که عملیات پاسخگویی طراحی می‌کند را فراهم می‌آورد. برخی از کارشناسان ارزیابی را بررسی و تفسیر اطلاعات جمع‌آوری‌شده به منظور ارایه مبنایی را برای تصمیم‌گیری می‌دانند. ارزیابی مستلزم جمع‌آوری اطلاعات، آنالیز و قضاوت در مورد وضعیت ایجادشده است، از همین‌رو در ارزیابی میدانی یکی از مهمترین اقدامات جمع‌آوری اطلاعات از صحنه حادثه است. از طرف دیگر، ارزیابی سانحه، بررسی یک سانحه واقعی یا محتمل‌الوقوع، برای تخمین خسارات ایجادشده یا خسارات مورد انتظار برای ارایه پیشنهادات و توصیه‌ها برای پیشگیری، آمادگی و پاسخگویی است. در این فرآیند تعیین ضربات یک سانحه یا یک رویداد روی جامعه و بررسی نیازهای فوریتی، اقدامات اضطراری برای نجات و تداوم حیات زنده ماندگان و تسریع امکان بازتوانی و توسعه به انجام می‌رسد.

ارزیابی سانحه چه هدفی را دنبال می‌کند؟

دکتر مهراب شریفی‌سده، در مقاله‌ای به اهداف مختلف ارزیابی سانحه می‌پردازد و می‌آورد: ارزیابی سانحه در حیطه امدادونجات برای رسیدن به اهداف زیر به انجام می‌رسد: برای نجات جان آنهایی که زندگی‌شان به خطر افتاده؛ برای تعیین و مشخص‌کردن نیازهای حیاتی قربانیان؛ برای کمک به تنظیم اولویت‌ها جهت واکنش؛ برای تامین داده‌های مورد نیاز برای طراحی برنامه؛ برای نجات جان آنهایی که زندگی‌شان به خطر افتاده؛ برای تعیین و مشخص‌کردن نیازهای قربانیان؛ برای کمک به تنظیم اولویت‌ها جهت واکنش و برای تامین داده‌های مورد نیاز برای طراحی برنامه.

عدم مهارت ارزیابی سوانح موجب از دست‌رفتن منابع

ابوالفضل جوادی روز گذشته در نخستین دوره ارزیابی سوانح در استان گیلان با اشاره به این‌که خلأ دوره آموزشی ارزیابی سوانح در جمعیت هلال‌احمر به‌طور واضح قابل لمس است، اظهار داشت: دوره‌های ارزیابی از سال ۹۳ در جمعیت هلال‌احمر به صورت مستقل آغاز شد. مسئول دبیرخانه ارزیابی کشوری جمعیت هلال‌احمر با تأکید بر این‌که دوره‌های ارزیابی اضطراری در سوانح در حال حاضر به صورت منطقه‌ای برگزار می‌شود، خاطرنشان کرد: دوره‌های مذکور جزو دوره‌های تخصصی پایه تیم‌های عملیاتی جمعیت هلال‌احمر محسوب می‌شود. جوادی با بیان این‌که اهمیت فراگیری دوره ارزیابی سوانح به صورت عملی و علمی بسیار گسترده است، اعلام کرد: عدم مهارت ارزیابی سوانح تیم‌های عملیاتی در سال‌های گذشته موجب از دست‌رفتن منابع و کاهش سطح امدادرسانی در حوادث شده است. وی با بیان این‌که مدیران تصمیم‌گیر پس از دریافت اطلاعات صحیح از سوانح با تصمیم‌گیری صحیح صحنه حادثه را مدیریت می‌کنند، تأکید کرد: هدف از برگزاری این دوره، افزایش مهارت ارزیابی صحیح حادثه به صورت کارگاهی و علمی است.

مسئول دبیرخانه ارزیابی کشوری جمعیت هلال‌احمر همچنین گفت: خلأ دوره آموزشی ارزیابی سوانح در هلال‌احمر کاملا قابل لمس بود. دکتر جوادی گفت: خلأ دوره آموزشی ارزیابی سوانح در هلال‌احمر کاملا قابل لمس بود که پس از بررسی توسط کارشناسان این دوره از سال ۹۳ در هلال‌احمر به صورت مستقل آغاز شد که در حال حاضر به صورت منطقه‌ای و جزو دوره‌های تخصصی پایه تیم‌های عملیاتی محسوب می‌شود. وی با اشاره به اهمیت فراگیری دوره ارزیابی سوانح به صورت عملی و علمی افزود: عدم مهارت ارزیابی سوانح تیم‌های عملیاتی در سال‌های گذشته منجر به از دست‌رفتن منابع و کاهش سطح امدادرسانی در حوادث بود که خوشبختانه با کمک کارشناسان و معاونت آموزش وپژوهش جمعیت هلال‌احمر این دوره به صورت تخصصی و پایه‌ای در نظر گرفته شد. مسئول دبیرخانه ارزیابی جمعیت هلال‌احمر گفت: مدیران تصمیم‌گیر پس از دریافت اطلاعات صحیح از سانحه بهترین تصمیم را گرفته و صحنه را مدیریت می‌کنند که هدف از برگزاری این دوره افزایش مهارت ارزیابی صحیح حادثه به صورت کارگاهی و علمی است.

تیم‌های آموزش‌دیده ارزیاب نخستین تیم‌های اعزامی به صحنه حادثه

مدیرعامل جمعیت هلال‌احمر استان گیلان نیز در این مراسم با اشاره به این‌که ارزیابی سوانح یکی از مهمترین گام‌های مدیریت عملیات امدادونجات است، اظهار داشت: باید به صورت جدی به ارزیابی سوانح در حوادث پرداخته شود. مهدی ولی‌پور با تأکید بر این‌که نخستین دوره منطقه‌ای ارزیابی تیم‌های درمان اضطراری در سوانح در استان گیلان در حال برگزاری است، ابراز داشت: استان گیلان در این دوره میزبان ۱۱ استان کشور است. وی با تأکید بر این‌که استان گیلان با مساحت ۱۴ هزار کیلومتر مربع و بیش از ۲ میلیون و ۶۰۰ هزار جمعیت یکی از ۵ استان حادثه‌خیز کشور است، گفت: استان گیلان به دلیل شرایط ویژه آب و هوایی و گردش‌پذیری نیازمند افزایش دانش امدادی است. مدیرعامل جمعیت هلال‌احمر استان گیلان با اشاره به این‌که به دلیل تغییرات آب و هوایی حوادث زیادی را در چند سال اخیر در استان گیلان شاهد بودیم، تصریح کرد: استان گیلان نیازمند افزایش توانمندی و ارتقای دانش امدادی عمومی و دستگاه‌های امدادرسان است. ولی‌پور تیم‌های آموزش‌دیده ارزیابی را به‌عنوان نخستین تیم‌های اعزامی به صحنه حادثه عنوان کرد و گفت: تیم‌های ارزیاب پس از حضور در منطقه براساس استانداردهای ارزیابی تیم‌های عملیاتی را به همراه تجهیزات مورد نیاز به منطقه اعزام می‌کنند. وی تصریح کرد: واژه‌شناسی ارزیابی حوادث، چرخه ارزیابی، مهارت‌های فناوری اطلاعات و مسیریابی، ساختار تیم ارزیابی، مستندسازی اولیه حوادث، استانداردهای رفتار و ملاحظات اخلاقی در ارزیابی از سرفصل‌های این دوره ارزیابی است. ولی‌پور مهارت‌های ناوبری، آماری و جمع‌بندی داده‌های ارزیابی را از دیگر سرفصل‌های این دوره ارزیابی عنوان کرد و گفت: سرفصل‌های مذکور توسط اساتید مجرب کشوری و اعضای دبیرخانه ارزیابان جمعیت هلال‌احمر کشور به مدت ۳ روز تدریس می‌شود.

معاون بهداشت، درمان و توانبخشی هلال‌احمر گیلان نیز در این مراسم با اشاره به این‌که این دوره به مدت ۳ روز از اول آبان در گیلان آغاز شده است، گفت: استان‌های مازندران، گلستان، اردبیل، زنجان، آذربایجان‌غربی و شرقی، خراسان‌جنوبی، شمالی، رضوی، سمنان و گیلان در این دوره حضور دارند. نهضت قنبرزاده با اشاره به این‌که در دوره مذکور از هر استان ۲ نفر عضو تیم ارزیاب حضور دارند، بیان کرد: جمعیت هلال‌احمر استان گیلان تیم ۳۳نفره ارزیابی اضطراری در سوانح دارد. وی با بیان این‌که در هر یک از شعب جمعیت هلال‌احمر استان گیلان ۲ ارزیاب عضو تیم درمان اضطراری با یک سرپرست در ستاد حضور دارند، افزود: ۲ نفر از ارزیابان جمعیت هلال‌احمر استان گیلان در این دوره شرکت می‌کنند.

گزارش «شهروند» از منطقه‌ای در اهواز که ریزش کوه در آن جان دو کودک را گرفت

مرگ کودکان «خانه‌بلوکی»

ثریا زندیار| یازده مرداد ۱۳۹۶ بود که در صفحه «صفر عاشقی» روزنامه شهروند از وضع نابسامان و فقرِ فلاکت‌بار منطقه منبع آب اهواز گزارشی با عنوان «دست‌های خالیِ آدم‌هایِ خانه‌بلوکی» منتشر شده بود؛ بلوک‌هایی که یکشنبه ۳۰ مهرماه ۹۶، بابی‌مهری تمام روی دو خانواده فقیر در کوی مجاهدین فرو ریخت و ضرب‌الاجلی را به مسئولان گوشزد کرد. این منطقه که در گذشته کوه بوده، در سال ۱۳۵۶ به دستور شهردار وقت تسطیح شد و امروز جزو منطقه ۷ شهرداری اهواز است. استاندار خوزستان می‌گوید: ۸۱۸ خانوار در این منطقه در خطر زندگی می‌کنند که ۸۴ خانوار در اولویت جابه‌جایی هستند و با توجه به این‌که مردم، آورده‌ای ندارند، باید چاره‌اندیشی شود، البته مردم باید محدودیت‌های ما را درک کنند! «خانه‌های این منطقه اغلب با بلوک، بدون مجوز، بدون زیرساخت (آب، برق، گاز و فاضلاب) است که با تانکر آبرسانی می‌شود؛ با سیم‌کشی برق غیرمجاز از روی پایه‌ها روشنایی دارند، برای گرما و اجاق مورد نیاز هم از کپسول گاز استفاده می‌کنند و برای فاضلاب هم به گفته اهالی محل؛ یک لوله چهاراینچی را به‌عنوان شاه‌لوله دفع فاضلاب در نظر گرفته‌اند که هر روز صبح چاه فاضلاب بالا می‌زند و یکی از مردان محل باید دست به کار شود تا مشکل فاضلاب ۱۰ خانه حل شود وگرنه بوی تعفن و جاری شدن فضولات انسانی است که در خیابان و محله کلافه‌ات می‌کند؛ خانه‌هایی که تقریبا از ۴۰ تا ۷۰ متری و تودر تو یا روی هم ساخته شده یا با پلکانی خطرناک به هم وصل می‌شوند. خانه‌هایی که گاهی کوه را سقف آن می‌بینی و گاهی دیواره کوه می‌شود قسمتی از دیوار خانه!»

یکسان با خاک

ساعت حوالی ۶ و ۴۵ دقیقه صبح روز یکشنبه بود که تخته‌سنگی از روی کوه بر سر دو خانه بلوکی که پای کوه قرار داشتند، ریزش کرد. ریزشی که دو خانواده را در غمی جانکاه فرو برد. شقایق کاظمی ۴ ساله و شادمهر منصوریان ۵ ساله قربانی کوه، سنگ، بلوک و البته قربانی تعلل و بی‌تفاوتی مسئولان شدند! مردم جمع شدند، مسئولان آمدند اما چیزی که در این میان آزاردهنده بود این بود که شهردار منطقه آدرس محل رخداد را نمی‌توانست پیدا کند! در این حادثه، ابتدا ۵ مصدوم و یک کشته را از زیر آوار بیرون کشیدند که یکی از مصدومان که شادمهر ۵ ساله بود در مسیر بیمارستان جان خود را از دست داد. ۳ تن از مصدومان وضع جسمانیشان تقریبا خوب است و مرخص شده‌اند. مرضیه کاظمی دخترک ۵ ساله هم در بیمارستان درحال مداوای پزشکان است. در محل هم لودرهای شهرداری آمدند و بازمانده خانه‌های آوارشده را تخریب کردند و نخاله‌های ساختمانی را پایین‌تر از آوار ریختند، مدارک و وسایل باقیمانده که به گفته اهالی محل سالم بودند را هم آوار کردند و ریختند! هر چه مردم جلوی آنها را گرفتند، ماموران شهرداری گفتند «بدون مجوز است و باید تخریب شود» و با خاک یکسان شد! اما آیا قبل‌تر نمی‌دانستند خانه‌های آنجا بدون مجوز است؟

ساعت ۵ عصر!

حالا ساعت ۵ عصر است. دانش‌آموزان پیش‌دبستانی دخترانه از میان جمعیتی می‌گذرند که از بالا و پایین کوه، نظاره‌گر خانه‌های ویران‌شده و چند تکه وسایل باقیمانده از هر دو خانواده بودند؛ دانش‌آموزانی که با لباس‌های صورتی یکدست با نگاه بغض‌آلود به ویرانی خانه‌ها، از خیابانی گلی و پر از سنگریزه‌های سیاه‌رنگ که انگار در مرحله قبل از آسفالت رها شده است، عبور می‌کنند؛ یکی از آنها با اشاره به چند تکه از وسایل بازمانده هر دو خانواده که در گوشه‌ای از خیابان وسط آب و گِل و فاضلاب روی هم چیده شده، می‌گوید «موکت، موکت و ببینید؛ روی وسایل موکت کشیدند!» محمود یکی از مردان محله می‌گوید: «اینجا هر سه‌متر، یک خانه ساخته شده. ۱۵ ماه است شهرداری خیابان را کنده و رها کرده! و لوله‌های شکسته فاضلابِ نیمی از خانه‌ها را هم وصل نکرده‌اند.» هوا کم‌کم تاریک می‌شود و روشنایی هم در محل نیست. چند جوان محله جمع شدند و هر کدام با بغضی تلخ حرف می‌زنند و گاهی میان حرف‌های هم می‌پرند تا اطلاعات بیشتری بدهند... دیگری می‌گوید: «منازل ۶۰ متری را در منطقه سپیدار ساختند که ۴۵ متر زیربنا داشت، با ۳۰ میلیون تومان وام که ۱۵ میلیون تومان هم اضافه بر آن باید پول نقد پرداخت می‌کردیم تا صاحب خانه می‌شدیم! کنتور آب، برق و گاز را هم خودمان باید هزینه می‌دادیم تا برایمان نصب کنند.» جوان قدبلندی با لباس‌های خاکی، بلوکی را از گوشه دیوار می‌آورد و نزدیکتر می‌نشیند، می‌گوید: «سال گذشته خانه روبه‌رو تخریب شد اما چون کشته نداشت، اهمیتی به موضوع ندادند و صاحب خانه هم که یک پیرزن بود به دلیل تخریب خانه‌اش سکته کرد و مُرد.» مرد میانسالی با دستش به بازوی جوان می‌زند و میان حرفش می‌پرد: «سال ۸۰ هم عروس و دامادی در یکی از همین منازل، تازه زندگی‌شان را شروع کرده بودند که با ریزش کوه، خانه‌شان خراب شد و هر دو کشته شدند.»

> **یکی از مردان محله: این جا هر سه متر، یک خانه ساخته شده، ۱۵ ماه است شهرداری خیابان را کنده و رها کرده و لوله‌های شکسته فاضلاب نیمی از خانه‌ها را هم وصل نکرده‌اند**
>
> **شقایق کاظمی ۴ ساله و شادمهر منصوریان ۵ ساله قربانی کوه، سنگ، بلوک و البته تعلل مسئولان شدند!**

این است قصه دست‌های خالی خانه‌بلوکی‌ها

پدر و مادر شقایق از بیمارستان مرخص و در منزل یکی از بستگان در کوچه‌ای دیگر مستقر شده‌اند؛ هم از درد مرگ کودک خردسالشان می‌نالند و هم از درد جسم خود و هم از فلاکت زندگی نابسامان به وجود آمده!... عباس کاظمی، پدر شقایق ۴ ساله که در بین بستگان سیاهپوش خود روی تشکی دراز کشیده و ناله می‌کند، می‌گوید: «دخترم را از دست دادم، از فقر و نداری ۴ سال است که از شهرکرد به اهواز آمده‌ام تا بلکه این‌جا بتوانم کار کنم و خرج خانواده‌ام را بدهم»... عباس که ۳۲ سال دارد، ساعت ۶ونیم صبح از اتاق بیرون آمده و چرخی در حیاط خانه زده و هنگام بازگشت به اتاق، وسط چارچوبه در، صدایی شنیده، صدای ریزش کوه بود، شاید ثانیه‌ای نگذشت که خانه رویشان آوار شد! می‌گوید: «من بیدار بودم، اما بچه‌هایم خواب بودند. مردم لطف کردند ما را از زیر آوار بیرون کشیدند. نزدیک یک‌ساعت‌ونیم زیر آوار بودم. دست و پایم بیشتر آسیب دیده. بدنم کامل کوفته است.» عباس کارگر روزمزد است و مستاجر، می‌گوید: «در توانم نبود، پول بیشتری نداشتم که جایی بهتر از این هزینه کنم. مسئولان قرار بود که بیایند کار انجام دهند، اما کاری نکردند. فاضلاب را نیمه‌کاره انجام دادند و قرار بود شهرداری آسفالت کند که خیابان را کنده‌کاری شده، رها کردند و خودتان دیگر وضع را شاهد هستید. سکوت غمباری خانه ۴۰ متری را فرامی‌گیرد... مسعود کاظمی، مرد میانسالی که از بستگان عباس است، لباس سیاهی به تن دارد، سکوت را می‌شکند: «قرار بود خانه‌ها جابه‌جا شوند، آنها که ملک دارند در عوض خانه دریافت کنند و آنها که مستاجر هستند هم وام دریافت کنند، اما کسی پیگیری نکرد و این هم شد نتیجه پیگیر نشدن مسئولان.» جوان دیگری که موهای بور، قامتی لاغر و نیمه‌خمیده دارد، می‌گوید: صاحب و متولی برای رسیدگی به این منطقه در این شهر و استان نیست. ما به اسم، مسئول داریم، وقتی انتخابات است رنگ مسئولان را به چشم می‌بینیم.» می‌گوید: «منازل کوی سپیدار را در دو فاز ساختند، فاز اول تعدادی خانوار را جابه‌جا کردند اما فاز دوم هیچ‌وقت اجرا نشد و منازل ساخته شده را به بنیاد مسکن تحویل دادند!»

صورتی خراشیده و اشک‌های جاری...

مادر شقایق که ۲۵ سال دارد و ۶ سال است که با عباس ازدواج کرده هم در طبقه پایین منزل فامیلشان در پستوی خانه بین زنان محل و فامیل در حال گریه بود، صورتش خراشیده، اشک‌هایش جاری و درد می‌کشید... شقایق را ۸ ماهه باردار بود که به اهواز آمدند. مدام می‌گفت: «بچه ۴ ساله‌ام از دستم رفت.» «اگر می‌دانستیم این اتفاق می‌افتد همان ۴ سال پیش که آمدیم اهواز، خودمان را می‌کشتیم.» «زندگی‌ام نابود شد، همه چیزمان زیر آوار ماند، خیلی از وسایلم سالم مانده بود، اما ماموران شهرداری همه را با بولدوزر و لودر خراب‌تر کردند.» «باید بروم شهرستان و دخترم را خاک کنم، دختر بی‌گناهم را، دختر بزرگم هم که پیش دبستانی است، الان در بیمارستان است.» «آواره شدم.» مادر شقایق دست‌هایش را در هوا تاب می‌دهد، از پستو بیرون می‌آید، بلندبلند می‌گوید: «چندین‌بار به شهرداری منطقه ۷ رفتم و گفتم که لوله آب شکسته اما کسی محل نگذاشت، کوه خیس و نمناک شد و چون جنس کوه سست شده بود، ریزش کرد.» مرد جوانی یالله می‌گوید و بهت‌زده وارد خانه می‌شود و احوالپرسی می‌کند و انگار از همه‌چیز خبر ندارد، رو به مادر شقایق می‌گوید: حالت خوب است، سالمید؟ شقایق کجاست؟ وقتی سکوت اهل خانه را می‌بیند، بلند می‌پرسد: «شقایق کجاست؟» مادر شقایق با دو دست بر سر می‌زند و می‌گوید «شقایق مُرد، مُرد، تمام شد!» جوان که به نظر می‌آید دایی شقایق است با دو دست بر سر و روی خود می‌زند و فریادکنان می‌گوید: «هزاربار گفتم عباس، بچه‌ها را در این خراب‌شده نیاور، نیاور...» صدای ضجه‌های مادر و مرد جوان کوچه را پر کرده بود، کوچه‌های تاریک پر از ریگ و کلوخ و آب و گِل، پر بود از اهالی محل که برای دلداری دادن به پدر و مادر شقایق در رفت‌وآمد بودند... خانواده دیگری هم که پسر بچه ۵ ساله‌شان را در این حادثه از دست داده بودند، از محل رفته بودند و کسی نمی‌دانست کجا سر پناه گرفته‌اند. خیابان مانده بود و یک تاریکی محض و جمعیتی که از بالا تا پایین کوچه با نور موبایل‌های خود نظاره‌گر ویرانی‌ها بودند و زمستانی که از راه می‌رسد و به قول رئیس شورای اسلامی شهر اهواز «حوادثی بدتر از این هم در آینده».

خبر

کمک ۵۰۰ میلیون ریالی قوه‌قضائیه برای حمایت از مردم میانمار

شهروند| براساس موافقت رئیس قوه‌قضائیه، مبلغ ۵۰۰میلیون ریال برای کمک به مردم مظلوم میانمار به حساب ۹۹۹۹۹ جمعیت هلال‌احمر واریز شد. همسو با اجرای منویات مقام معظم رهبری و ارسال کمک‌های مردمی هلال‌احمر برای کمک به پناهجویان میانمار در بنگلادش و همچنین در پی نامه جمعیت هلال‌احمر به روسای قوای سه‌گانه از جمله رئیس قوه‌قضائیه مبنی بر مساعدت مقام عالی این قوه برای دستگیری از مردم مظلوم میانمار، مبلغ ۵۰۰میلیون ریال برای این منظور به حساب کمک‌های مردمی هلال‌احمر واریز شد.

گزارش خبری

استفاده از توان هنرمندان و فضای مجازی برای کمک به آوارگان میانمار

رئیس سازمان داوطلبان جمعیت هلال‌احمر اعلام کرد: جمعیت هلال‌احمر برای این کار راه‌هایی را مشخص کرده و مردم می‌توانند از طریق شماره حساب، شماره کارت و کد USSD کمک‌های نقدی خود را واریز کنند. شماره کارت ۶۱۰۴۳۳۷۷۰۰۶۴۶۰۶ و شماره حساب ۹۹۹۹۹ به نام هلال‌احمر در بانک‌های ملی، ملت، صادرات، رفاه، مسکن، دی، تجارت، سپه، شهر، آینده و رسالت از جمله راه‌های واریز کمک‌های نقدی مردمی است. همچنین با کد USSD نیز امکان واریز کمک‌ها وجود دارد و هموطنان از طریق کد #۱۱۲*۳*۷۴۱* و کد #۷۲۴* می‌توانند مبالغ خود را واریز کنند. رضا اندام در گفت‌وگو با ایسنا در مورد آغاز کمپین جمع‌آوری کمک‌های مالی برای مسلمانان آواره میانماری اظهار کرد: فراخوان دوم را از روز پنجشنبه آغاز کردیم و با هماهنگی‌هایی که با استان‌ها انجام شد صندوق‌هایی را در محل‌های برگزاری نماز جمعه، مساجد و اماکن پرتردد مستقر کردیم؛ اما مسأله این است که از طریق این صندوق‌ها کمک‌های چندان زیادی جمع‌آوری نمی‌شود و از همین رو برای اجرای کمپین‌های مختلف برنامه‌ریزی کرده‌ایم.

رئیس سازمان داوطلبان جمعیت هلال‌احمر با اشاره به این‌که تلاش می‌کنیم از ظرفیت هنرمندان بهره ببریم، گفت: فرهاد قائمیان که سفیر صلح ما است و با سازمان داوطلبان نیز همکاری می‌کند، یکی از هنرمندانی بود که ویدیویی را ضبط و در فضای مجازی منتشر کرد. وی اضافه کرد: همچنین با کمک روابط عمومی جمعیت هلال‌احمر تلاش می‌کنیم تا تولید محتوا انجام بدهیم و بتوانیم از طریق صداوسیما و برنامه‌های پرطرفدار کلیپ‌هایی را پخش کنیم تا بتوانیم مردم را بیشتر آگاه کنیم و کمک کنند. اندام در ادامه عنوان کرد: با توجه به تجربه‌های قبلی احساس می‌کنیم که مردم در انجام کمک‌های مالی و واریز به حساب‌های جمعیت هلال‌احمر راحت‌تر هستند و از این طریق کمک بیشتری انجام می‌دهند. از طرفی دیگر با شرایطی که در منطقه استقرار آوارگان میانماری وجود دارد، کمک‌های نقدی نسبت به کمک‌های غیرنقدی راهگشاتر است؛ زیرا تأمین بسیاری از لوازم در بنگلادش از نظر اقتصادی به صرفه‌تر از این است که این امکانات را از ایران به منطقه اعزام کنیم. وی اضافه کرد: جمعیت هلال‌احمر برای این کار راه‌هایی را مشخص کرده و مردم می‌توانند از طریق شماره حساب، شماره کارت و کد USSD کمک‌های نقدی خود را واریز کنند. شماره کارت ۶۱۰۴۳۳۷۷۰۰۶۴۶۰۶ و یا شماره حساب ۹۹۹۹۹ به نام هلال‌احمر در بانک‌های ملی، ملت، صادرات، رفاه، مسکن، دی، تجارت، سپه، شهر، آینده و رسالت از جمله راه‌های واریز کمک‌های نقدی مردمی است. همچنین با کد USSD نیز امکان واریز کمک‌ها وجود دارد و هموطنان از طریق کد #۱۱۲*۳*۷۴۱* و کد #۷۲۴* می‌توانند مبالغ خود را واریز کنند.

درخواست همکاری هلال‌احمر از مقامات کشوری و لشکری

اندام با اشاره به درخواست جمعیت از نهادهای مختلف کشوری ادامه داد: وضع موجود نشان می‌دهد که جمهوری اسلامی و رسانه‌های ما نیز باید تمرکز و هم و غم‌شان را روی این موضوع بگذارند. از همین رو پس از این‌که مقام معظم رهبری یک‌میلیارد تومان به آوارگان کمک کردند، نامه‌ای با امضای دکتر پیوندی رئیس جمعیت به سران قوا، رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام، فرمانده ستاد کل نیروهای مسلح، استانداران، وزارت بهداشت و وزارت علوم ارسال کردیم و خواستیم تا پا پیش بگذارند و در این زمینه کمک کنند. رئیس سازمان داوطلبان جمعیت هلال‌احمر با بیان این‌که قرار شده است بعضی از کارکنان جمعیت هلال‌احمر نیز بخشی از حقوق خود را برای کمک به آوارگان اختصاص دهند، گفت: بسیاری از اعضای هلال‌احمر خود پیشقدم شدند و از همین رو قرار شد بعضی از مدیران ارشد، مدیران عامل و ستادی و روسای شعب در کنار بعضی از کارکنان بخشی از حقوق خود را برای کمک به آوارگان اختصاص بدهند. اندام با بیان این‌که جمعیت هلال‌احمر ایران جزو جمعیت‌های برتر فدراسیون بین‌المللی است، گفت: شاید جمعیت ایران جزو پنج جمعیت برتر هلال‌احمر و صلیب‌سرخ باشد و از همین رو انتظار می‌رود که بیشتر از کشورهای دیگر فعالیت داشته باشد.